

mina bref blifva kärleksfulla, — men jag kan ej
skrifa så som jag känner. Toini är nu så upptä-
tagen af musik och fru Michaëli att hon ej alls
längtar hem, tvärtemot suckar öfver hvar dag som
går "af den korta tid vi ha varit här", jag vet att
hon gerna ville komma tillbaka i höst; sådant
under har fru M. åstadkommit. Jag tycker
nog också att det är ledsamt att tiden så fort
flyger ifrån oss, men det är bara för jag tycker
vi hunnit lära så ofantligt litet af vår vistelse
här mot hvad vi hoppades, ja, jag vet att vi
i nästa vinter mycket komma att ångra och
tycka att vi dragit för liten nytta af den dyra
resan hit, men hvad skola vi göra? Vi arbeta
ganska flitigt på lektionerna och jag tror vi gått
framåt något litet åtminstone i allt, men jag
tycker vi borde lära mera af livet än hvad
vi göra. Om pappa och mamma ville säga
oss hvad vi egentligen skola sträffa att lära
oss under den tid vi ha varit så vore det lättare
vi kunde då åtminstone försöka. Det är nu
mina egna funderingar detta, kanske är det
bättre än jag tror och kanske äro pappa och

och dem. Tante var den engång jag en d. m. svor med flera och sedan var
fru Schön här att besöka dem, men tante var borta. Något vidare omgång

Vi ha varit en stund eller efter uppgifningen varit hos dem, vi komma ej

mamma nöjda med oss sådana vi komma till-
baka, och om det vore så!

Pappa frågar hur det går mig i ritningen. Jo,
efter hvad mamsell Brandt säger går det bra,
hon säger t. o. m. att jag har mycken fallenhet
för landskapsritningar, (det kan jag ändå ej tro)
och lofvade att en dag längre fram i vår då det
blir grönt gå ut med mig någonstans och lära
de viktigaste grunderna för att kunna rita
efter naturen, som icke lär vara så svårt. Det
vore rysligt roligt. Jag håller nu på med mitt
tredje lilla landskap och när det är färdigt
får jag rita "kloss" så kalladt neml. ^{fristående} trädbitar
af alla former uppställda på ett bord, af det
lär man äfven perspektif. Toinis första lilla
gosse hänger öfver hennes säng härinne.

I onsdags afton var här ganska gylligt och
har varit alltsedan, alla barnen hafva svår
hosta och något strypfuktsartadt samt grym
snufva. Det började med Ville i onsdags; far-
bror var borta och sedan tante och vi druckit
thé quigo vi in att tågga oss, men när jag tvät-
tade mig kom Tina in helt förskräckt och bad

Mamma frågar om skånska. Ja, det var ölen i skånska. Pappa frågar om skånska. Ja, det var ölen i skånska. Pappa frågar om skånska. Ja, det var ölen i skånska.

att få låna våra svampar att badda Villes hals med, han höll alldeles på att grävas. Jag gaf svamparna och hann knappt torka mig i an-
rigtet innan jag sprang till tante att hjälpa. Stackars lilla gossen, han kunde knappt an-
das och fick ej ett ljud fram för det myckna stennet i hans strupe, han vred sig kramp-
aktigt i tantes knä och vi voro mycket för-
skräckta. Tina skickades genast efter doktorn och vi värmdo vatten i köket, baddade och brände karameller öfver ljuset att trösta ho-
nom med samt hjälpte på allt sätt, Först kl. $\frac{1}{2}$ 12 kom farbror och strax derpå doktor Lved-
berg och sedan vi ej behöfdes längre lade vi oss, Ville var då mycket bättre af de varm-
baddningarna. Sedan har han varit full-
komligt utan ljud i halsen af heshet men
ingen strypning har vidare märkts. Idag
ligger han till sängs, doktorn tror att det
änmar bli mesling eller charlakans feber.
Bra att vi haft båda. Det är emellertid
mycket oroligt och ledsamt i huset, farbror har
förmåga att skrämman ägga folk.

Adios me, albrade poyra oth mamma nun pora-
Mogao allud lha Indaga tref, i

(31. 3. 1872)

Långfredagen predikade D:r Rudin i Klara, vi
gingo dit Toini och jag redan kl. 10 för att få plats,
men omöjligt, Hedvig Tham hade fått låna ny-
kel till tvänne bänkplatser på en läktare och vi
hade en af oss dit uppe. Jag bad Toini gå och hop-
rades att själf få plats i någon bänk nere då
de öppnades vid psalmens början, men långt
innan dess blef det en sådan verkörd trängsel
att jag aldrig varit med om sådant och visst
aldrig vill göra om det, jag blef så skuffad, niven,
trampad och kländ att jag halsojukt kom ut med
en ström som äfven ej fått plats. Hedvig såg från
läktarn ej en tumms bredd af golvet i hela kyrkan
det var så fullt som det kunde vara och ännu
mer ty ända ut på grafgården stodo människor
och väntade. Jag gick då till Adolf Fredrik, för
att der brukar vara godt rum, men der slapp
jag ej innanföör dörren och måste slutligen
gå hem ganska illa till mods. På eftermidda-
gen gick jag i stället med Tuams i Evangeliska
Brödräfsamlingens kyrka och hörde en under-
lig gudstjenst. Pastor Smith ^{uppe} läste de tre sista akte-
na af Christi pinas historia och mellan hwart stycke

Tham gaf oss en fullständig rakning på att vi moltagit hela samman, som kan

(31.3.1855)
sjöngs en psalmsvers från ett blad med sådana
som utdelades till alla när man kom, sedan
det var slut och 10 verser sjungna höll han en
kort förklaring öfver Jesu sista ord: Fader, jag
befaller min anda i dina händer. Sedan sjöngs
åter en psalm och så var det slut. Pastorn påmin-
te mycket om Wernicke i H. förs, lika mycket
om ej mera vild i ord och gester, denne är också
tysk. Det hela gjorde ett icke riktigt godt in-
tryck fast hans lilla predikan nog var bra.

I dag var jag i Adolf Fredr. och hörde Staaf, nu
ha vi just ätit middag första gången hos Görans-
sons kalfstek, mycket god, sedan saftsuppa, som
jag ej tycker om och en slags crème brûlée som
smakade likt kalfdansen och därför var mig
mycket motbjudande. Tairin tyckte om allt.

Ah ni lyckliga som ha Karin puden hos er,
hvad det var kärt och roligt att läsa hwart ord
om henne, ledsamt att det slutade med att
hon ej var frisk. Gud låte henne ej blifva rik-
tigt sjuk! Och min stackars älskade mamma
som beständigt har hufvudvärk, manna
borde taga jern. Jag är om morgnarna

var ju en god lycka, han berättade att han skrivit och frågat karron.

personligen af "ornier om man var lycklig en ny uppgift af sängerna; de

mäktiga hufvudvärkig (nytt adjektiv) och trött,
samt har svårt att vakna sedan jag ej kan gå
tidigt ut då det är kallt och rusligt väder som
förr, men fram på dagen går det om och till
quällen är jag så pigg att jag kunde vakna och
prata hela natten. Ej sedan den 2 Mars har jag
haft hufvudvärk hela dagen, det är bra lyckligt.
Den stackars moster Thilda som är så skral,
få se om hon ej måste resa ut och bada i som-
mar, då gå våra trefliga funderingar öfverända,
men det få vi ej tänka på. Stackars lilla, kära
Jinna! - Ah, ach, hur förtjusande roligt om
mamma kunde komma hit till promotionen!
Den blir sista Maj eller första juni, säger farbror
han ej mamma komma så har tante lofvat om
det passar att komma med oss, hon har så många
gamla vänner i Upsala och så god lust att åter
se en promotion att hon visst gärna får en an-
ledning att resa. Då fara vi ej dit till första Maj,
som vi annars tänkt, ach om mamma kunde
hinna! Man får sjelf bestå sin biljett till balen,
men till akten i domkyrkan måste en magister
skaffa. Finis hvita gaze klädning kan visst

berättningar af Bonnier om han förtrycker en ny upplaga af sångerna? Det

skickas hit tillsammans med våra värklädnin-
gar, den borde väl duga, jag, som ingen här,
för väl en ny? Om det finns något vackert
mörkblått eller gredclint som ej blekes så
skulle vi gerna vilja ha värklädnina
sådana, i annat fall grå. Garnityren får man
nåa alldeles bestämma och jag vet att Lottu nog
kan se dem nätta. Långa tuniquer brukas
här. Lilli Nordström som Toiri härnäst dagen var
ut i bodarne lmed sade att hon trodde det var
mera skäl att göra klädningarna här, då
man får så billigt tyg om också sömnaden
är dyrare så har man ingen frakt i stället
att betala, man får goda helylle tyger för!
Redd är här, huru skola vi nu göra? Jag vet
ej alls, mamma för bestämma, kanske
blir det äfven så sent innan de kunna
skickas öfver. I knif har mamma riktigt
bestämnat, arbetslön blir väl åter som för
klädes klädningarna 10 stycket.

I tisdags den 26 var jag hos Bonnier och tog
ut de sista 2/2, och 25 som voro kvar, nu
ha vi alla lektioner betalda men endast 50

Redd. i badrum. Derat gå 20 till spinnomånadspengar. För 2 treppor mera